

Temat: Poznański Czerwiec - największa masakra w historii PRL

[\(podrecznik strona 182-186\)](#)

28 i 29 czerwca 1956 r. w Poznaniu doszło do robotniczych protestów, które przerodziły się w walki uliczne. Władze komunistyczne do ich stłumienia użyły wojska. Na ulice Poznania wysłano około 8 tys. żołnierzy, 300 czołgów, kilkadziesiąt transporterów opancerzonych i samoloty.

A niby tak pięknie miało się żyć pod rządami komunistów.

28 czerwca 1956 roku robotnicy w poznańskich Zakładach im. Stalina (obecnie im. Hipolita Cegielskiego) rozpoczęli strajk generalny, który przerodził się w wielotysięczną manifestację, a następnie w walki uliczne.

O godzinie 6.30 zakładowe syreny dały znak do rozpoczęcia protestu. Robotnicy opuścili zakład i w zwartym pochodzie ruszyli pod siedziby Miejskiej Rady Narodowej i Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Do protestujących przyłączali się pracownicy innych zakładów. *Demonstranci śpiewali po drodze hymn narodowy, "Rotę" i pieśni religijne, między innymi "Boże, coś Polskę" z frazą "Ojczyznę wolną racz nam wrócić Panie". Pojawiły się biało-czerwone sztandary i transparenty z hasłami ekonomicznymi, np. "Żądamy podwyżki płac", "Chcemy chleba", "Jesteśmy głodni", "My chcemy wolności" czy "Precz z czerwoną burżuazją".*

Zgromadzony o godzinie 9. na placu Józefa Stalina (obecnie Adama Mickiewicza) tłum liczył około 100 tys. osób. Delegacja manifestantów spotkała się z przewodniczącym prezydium Miejskiej Rady Narodowej Franciszkiem Frąckowiakiem i zażądała przyjazdu **premiera Józefa Cyrankiewicza** lub **I sekretarza KC PZPR Edwarda Ochaba**. Następnie delegacja spotkała się z sekretarzem propagandy KW PZPR **Wincentym Kraśką**, gdzie ponowiła wcześniejsze żądania. Kraśko próbował przemówić do tłumy, ale ludzie nie chcieli słuchać partyjnej nowomowy.

Wkrótce zaczęto plądrować budynki władz, manifestanci wkroczyli do gmachu MRN i KW PZPR. Pozrywano czerwone sztandary i wywieszono hasła protestacyjne. W tłumie rozeszła się nieprawdziwa plotka o aresztowaniu robotniczej delegacji. Część protestujących ruszyła pod więzienie przy ulicy Młyńskiej, żeby uwolnić rzekomo aresztowanych robotników. Po wtargnięciu do więzienia zdobyto około 80 jednostek broni i amunicji.

W tym czasie inna grupa robotników ruszyła na ulicę Jana Kochanowskiego, gdzie mieścił się gmach Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego. Manifestanci zostali oblani wodą z hydrantów, na co odpowiedzieli kamieniami. Około godz. 10.40 z okien Urzędu Bezpieczeństwa padły pierwsze strzały. Rozpoczęła się wymiana ognia, a wkrótce walki objęły całe miasto. Robotnicy używali butelek z benzyną oraz broni zdobytej w więzieniu i na posterunkach MO, w sumie około 200 sztuk broni.

Do tłumienia demonstracji postanowiono użyć wojska. Władze wprowadziły blokadę telekomunikacyjną miasta i godzinę policyjną między 21 a 4 rano.

29 czerwca wieczorem premier Józef Cyrankiewicz wygłosił przemówienie radiowe, w którym padła między innymi słynna groźba, że **"każdy prowokator czy szaleniec, który odważy się podnieść rękę przeciw władzy ludowej, niech będzie pewien, że mu tę rękę władza ludowa odrąbie"**.

Pojedyncze walki w mieście trwały jeszcze 30 czerwca rano.

Brakuje dokładnych danych co do ofiar. W dawniejszej literaturze przedmiotu podawano liczbę 73 lub 74. Najnowsze badania mówią o 57 ofiarach, a pion śledczy IPN podaje liczbę 58. Najmłodszą ofiarą buntu był Romek Strzałkowski, który miał zaledwie 13 lat.

Poniższy filmik ukáže Wam, jakie były główne powody wystąpienia mieszkańców Poznania przeciwko władzy.

Zapraszam!

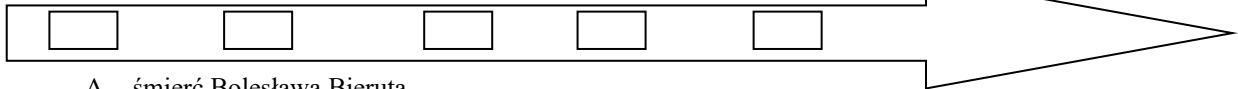
<https://www.youtube.com/watch?v=wJeo81T9jco>

A tu coś dla ucha (fajna muzyczka i tekst utworu) i oczywiście POZNAŃSKI CZERWIEC.

<https://www.youtube.com/watch?v=bXRZ3dtEG30>

Teraz zapisz temat i odpowiedź na pytania, które po opracowaniu wyślesz do mnie 😊

1. Uporządkuj chronologicznie wydarzenia:

- A. śmierć Bolesława Bieruta
- B. śmierć Stalina
- C. objęcie stanowiska I sekretarza PZPR przez Władysława Gomółkę
- D. strajk generalny i walki uliczne w Poznaniu
- E. powstanie PZPR

2. Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Frakcja puławian dążyła do

- a. wprowadzenia częściowych reform w państwie
- b. zlikwidowania ustroju socjalistycznego w Polsce
- c. utrzymania linii politycznej przyjętej za czasów Bieruta
- d. zrzucenie odpowiedzialności za złą sytuację w kraju na Żydów

3. Jednym ze skutków POZNAŃSKIEGO CZERWCA była odwilż, złagodzenie represji ze strony komunistów wobec społeczeństwa. Nastąpiło to po objęciu władzy przez Władysława Gomółkę.

Podaj przykłady odwilży.

(Przypominam, że masz podręcznik. Odczytaj temat i na podstawie tekstu opracuj zadania 😊)

Pozdrawiam i do usłyszenia 😊